NEWS

Veggen snakker alle språk

En samtale med museumsdirektør dr. Helene Vetter om veggtekster som oversetter seg selv.

3. august 2026, Tobias Engl

Museet hennes viser skiftende utstillinger og slet lenge med skilt som aldri forble aktuelle særlig lenge. I ett år har museet nå jobbet med ScreenWay.

SW Helene Vetter, et museum lever av veggene sine. Forstyrrer ikke en skjerm da?

HV Det var min første bekymring. Vi har hengt opp trykte veggtekster i over hundre år, og jeg ville ikke ha et lysende nettbrett ved siden av en gammel mester. Så vi valgte skjermer som er matte, små og innrammet i veggens farge. I dag er det ingen besøkende som spør hvorfor det henger en skjerm der. De bare leser.

SW Hva står det der som et trykt skilt ikke kunne klart?

HV Først og fremst språk. Vi får grupper fra hele verden, og et trykt skilt er på tysk, kanskje også på engelsk. Veggtekstene våre bytter språk med ett trykk, og den som vil, kan få dem lest opp. For eldre gjester gjør vi skriften større uten å trykke et ekstra skilt. Det høres lite ut. I hverdagen er det enormt.

SW Og når det kommer en ny utstilling?

HV Før betydde det: skrive, sette, trykke, laminere, henge opp – en uke i forkant. Nå skriver kollegaen min tekstene om formiddagen, og om ettermiddagen står de på veggen. Og ScreenWay henter objektdataene fra samlingsdatabasen vår, så vi skriver ingenting inn to ganger.

SW Samler ScreenWay da inn data om de besøkende?

HV Tvert imot, og det var viktig for meg. Det finnes ingen kameraer som leser ansikter, og ingen teller hvem som står hvor lenge foran hvilket bilde. Et museum er ikke et sted for å bli observert, men et sted for å se. De dataene som oppstår, blir værende i huset og i Europa. For en offentlig institusjon er det en plikt.

SW Ville du gjort det igjen?

HV Umiddelbart. Og det fineste er at ingen legger merke til det. Folk kommer for bildenes skyld. At teknikken forblir usynlig, er for meg den største rosen.

© ScreenWay | www.screenway.com